

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 77/18
Luxemburg, 31 mei 2018

Arrest in zaak C-537/17
Claudia Wegener / Royal Air Maroc SA

Het recht op compensatie wegens langdurige vertraging van een vlucht is ook van toepassing op rechtstreeks aansluitende vluchten naar een derde staat met een tussenlanding buiten de EU

Het feit dat bij de tussenlanding van vliegtuig wordt veranderd, neemt niet weg dat twee of meerdere vluchten die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, als één enkele vlucht met rechtstreekse aansluitingen moeten worden beschouwd

Claudia Wegener heeft bij Royal Air Maroc een vlucht geboekt van Berlijn (Duitsland) naar Agadir (Marokko), met een tussenlanding in Casablanca (Marokko) waarbij van vliegtuig zou worden veranderd. Toen zij zich in Casablanca aanmeldde om in het vliegtuig met bestemming Agadir te stappen, weigerde Royal Air Maroc haar toe te laten tot de vlucht. Als reden werd opgegeven dat haar zitplaats aan een andere passagier was toegewezen. Wegener is uiteindelijk aan boord gegaan van een ander vliegtuig van Royal Air Maroc en is in Agadir aangekomen met een vertraging van vier uur ten opzichte van de aanvankelijk vastgestelde aankomsttijd.

Vervolgens heeft Wegener verzocht om compensatie wegens deze vertraging. Royal Air Maroc heeft evenwel geweigerd aan haar verzoek te voldoen, met het argument dat zij geen aanspraak kon maken op een recht op compensatie krachtens de Unieverordening over de rechten van luchtreizigers¹.

Deze verordening is niet van toepassing op vluchten die uitsluitend buiten de Europese Unie worden uitgevoerd.² Aangezien de luchthavens van Casablanca en Agadir gelegen zijn in Marokko, hangt de toepasselijkheid van die verordening af van de vraag of de twee vluchten (Berlijn-Casablanca en Casablanca-Agadir), die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, moeten worden beschouwd als één enkele vlucht (met rechtstreekse aansluitingen) die vertrekt uit een lidstaat (Duitsland) dan wel als afzonderlijke vluchten. In dit laatste geval is de verordening niet van toepassing op de vlucht van Casablanca naar Agadir.

Het Landgericht Berlin (rechter in eerste aanleg Berlijn, Duitsland), waaraan Wegener de zaak heeft voorgelegd, heeft het Hof van Justitie dan ook verzocht om de verordening uit te leggen.

In zijn arrest van vandaag oordeelt het Hof dat de verordening van toepassing is op passagiersvervoer dat op grond van één enkele boeking wordt verricht, waarbij tussen het vertrek vanuit een luchthaven die gelegen is in een lidstaat (Berlijn) en de aankomst in een luchthaven in een derde staat (Agadir) een geplande tussenlanding plaatsvindt buiten de Unie (Casablanca), waarbij van vliegtuig wordt veranderd.

¹ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1). Krachtens deze verordening kunnen luchtreizigers in geval van annulering of van een vertraging bij aankomst van drie uur of meer recht hebben op een forfaitaire compensatie die – naargelang van de afstand – 250, 400 of 600 EUR bedraagt.

² De verordening is volgens artikel 3, lid 1, van toepassing a) op passagiers die vertrekken vanaf een luchthaven die gelegen is op het grondgebied van een lidstaat waarop het Verdrag van toepassing is, en b) op passagiers die vertrekken vanaf een in een derde land gelegen luchthaven naar een luchthaven op het grondgebied van een lidstaat waarop het Verdrag van toepassing is (tenzij zij bepaalde voordelen of compensatie hebben ontvangen en bijstand hebben gekregen in dat derde land), indien de luchtvaartmaatschappij die de vlucht in kwestie uitvoert, een communautaire luchtvaartmaatschappij is.

Volgens het Hof blijkt uit de verordening en uit de rechtspraak³ dat twee (of meerdere) vluchten die – zoals hier het geval is – in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, één geheel vormen voor het recht van passagiers op compensatie. Deze vluchten moeten dus worden beschouwd als *een en dezelfde* „vlucht met rechtstreekse aansluitingen”.

Voorts merkt het Hof op dat voor deze kwalificatie niet van belang is dat bij rechtstreeks aansluitende vluchten mogelijkserwijs van vliegtuig wordt veranderd. Geen enkele bepaling van de verordening schrijft immers voor dat elk van de vluchten in kwestie moet worden uitgevoerd met hetzelfde vliegtuig om te kunnen spreken van „rechtstreeks aansluitende vluchten”.

Vervoer zoals in dit geval moet dan ook – in zijn geheel beschouwd – worden opgevat als *één enkele* vlucht met rechtstreekse aansluitingen, die bijgevolg binnen de werkingssfeer van de verordening valt.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Arrest van het Hof van 26 februari 2013, Folkerts ([C-11/11](#), zie PC [nr. 18/13](#)).